

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗ ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ

Η αγωνίστρια εργάτρια Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι επιστρέφοντας στο σπίτι της από τη δουλειά στις 22 Δεκέμβρη. Μέχρι σήμερα νοσηλεύεται στην Εντατική του Ευαγγελισμού έχοντας χάσει την όρασή της από το ένα μάτι, με εκτεταμένα εγκαύματα στο πρόσωπο, βλάβες στο αναπνευστικό και σε άλλα ζωτικά όργανα.

Η Κωνσταντίνα, δουλεύοντας ως καθαρίστρια στους σταθμούς του ΗΣΑΠ σε καθεστώς «ενοικιαζόμενης» εργασίας από την εργολαβική εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ, είναι από εκείνες τις εργάτριες που απήφησαν τις απειλές για απόλυση και ένταξή τους σε «μαύρες λίστες» ώστε να μη βρίσκουν πουθενά δουλειά, τα δεκάδες εξώδικα της εταιρείας, τις διαρκείς προσπάθειες εκφοβισμού από μαφιόζους του αφεντικού Ν. Οικονομάκη με παρακολουθήσεις και ανώνυμα τηλεφωνήματα, τον κίνδυνο της απέλασης με τον οποίο εκβιάζονται να σιωπούν οι μετανάστριες εργαζόμενες. Είναι από εκείνες που δεν έπαυαν, από τη θέση του πιο άγρια εκμεταλλευόμενου κομματιού των προλετάρων, των μεταναστριών γυναικών, να αντιστέκονται στην τρομοκρατία των αφεντικών. Δεν σταμάτησε ποτέ να καταγγέλλει, και ως συνδικαλίστρια και γραμματέας της Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού, το δουλεμπόριο ανθρώπων από τις εργολαβικές εταιρείες που πλουτίζουν από τις συμβάσεις τους με το Δημόσιο εκμεταλλευόμενες στυγνά τους εργαζόμενους, να μιλά για τις λευκές συμβάσεις που αναγκάζονται να υπογράφουν, για τα κλεμμένα ένσημα, για τους εκβιασμούς που δέχονται, να συγκρούεται με το εργοδοτικό σωματείο που έστησε η ΟΙΚΟΜΕΤ για να διασπάσει τους εργαζόμενους, να μιλά προσκρούοντας στη συνένοχη σιωπή και τη συγκάλυψη που έχουν τα εγκλήματα των αφεντικών από το υπουργείο, την επιθεώρηση εργασίας και τους εργατοπατέρες συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ. Να μιλά στις συναδέλφισσές της καλώντας τις να μην φοβηθούν, να παλέψουν ενωμένες. Να μιλά δημόσια για όσα ζει και βλέπει στα σύγχρονα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς.

Τα αφεντικά, αφού δεν κατάφεραν να την υποτάξουν με τη δουλειά, με τη δυσμενή μετάθεση της ίδιας και με την απόλυση τις μητέρας της, αφού δεν κατάφεραν να τη λυγίσουν με τις απειλές, ούτε όταν πρόσφατα έβαλαν σεκιουριτάδες να την διώξουν από το σταθμό τη στιγμή που καλούσε τις συναδέλφισσές της να ζητήσουν ολόκληρο το δώρο των Χριστουγέννων, έστειλαν τελικά τους μπράβους τους.

Της έριξαν βιτριόλι στα μάτια για να μη βλέπει, την ανάγκασαν να το καταπιεί καίγοντάς της το λαιμό και το στόμα για να μη μιλά, σημάδεψαν το πρόσωπό της με αυτή την αποτρόπαια σεξιστική πρακτική για να την ταπεινώσουν, να την τιμωρήσουν ως γυναίκα που τόλμησε να εξεγερθεί απέναντι στη φρίκη της ταξικής εκμετάλλευσης, της κοινωνικής καταπίεσης, του θεσμοθετημένου ρατσισμού και σεξισμού. Και για να παραδειγματίσουν τον καθένα και την καθεμιά που εξεγείρεται.

Μέσα από την δολοφονική επίθεση στην αγωνίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα φωτίζεται η πιο σκοτεινή πραγματικότητα του κόσμου των αφεντικών, η τρομοκρατία απέναντι σε όσους και όσες σηκώνουν κεφάλι και η πιο βάρβαρη όψη της ταξικής σκλαβιάς που κρατά αιχμάλωτους εκατομμύρια προλετάρους, λεηλατώντας το μόχθο και το χρόνο τους, τις ανάγκες και την αξιοπρέπειά τους.

Η δολοφονική επίθεση στην Κωνσταντίνα κάνει ορατό τον πόλεμο που έχουν κηρύξει το κράτος και τα αφεντικά στην κοινωνία: Με τις ολοένα ασφυκτικότερες συνθήκες εκμετάλλευσης που συνιστά η νομιμοποίηση της «μαύρης»-ανασφάλιστης εργασίας, ο εντεινόμενος εκβιασμός της επιβίωσης, της ανεργίας, της φτώχειας και των αποκλεισμών. Με την ιδιαίτερη αιχμαλωσία που υφίστανται οι ξένοι εργάτες ζώντας με την απειλή της απέλασης, και με το σεξισμό που διαπερνά το καθεστώς εκμετάλλευσης των εργαζόμενων γυναικών. Με τους εκατοντάδες νεκρούς από «εργατικά ατυχήματα», με τους θανάτους προσφύγων στα σύνορα, στα αστυνομικά τμήματα, στο Αλλοδαπών της Πέτρου Ράλλη που περιμένουν για μια άδεια παραμονής. Με την ένταση της καταστολής και του ελέγχου για την επιβολή αυτής της

πραγματικότητας, με τις αστυνομοκρατούμενες πόλεις, με το συνεχή εξοπλισμό των δολοφονικών σωμάτων ασφαλείας που πυροβολούν στο ψαχνό, που σκότωσαν στις 6 Δεκέμβρη τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο στα Εξάρχεια, με την καθεστωτική βία και προπαγάνδα να σημαδεύει τους αντιστεκόμενους, με τις διώξεις και τις φυλακίσεις εξεγερμένων, με τις παρακρατικές φασιστικές επιθέσεις...

Δεν είναι όμως μόνο ο πόλεμος των αφεντικών που γίνεται ορατός μέσα από μία στιγμή του. Είναι και ο αγώνας της Κωνσταντίνας, και χιλιάδων ακόμα αντρών και γυναικών σαν την Κωνσταντίνα που καθημερινά, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και τις σχολές, στις γειτονιές και στους δρόμους ξεσηκώνονται ενάντια στην αδικία, ενάντια στη λεηλασία της ζωής τους, διεκδικούν και αντιστέκονται, σαμποτάρουν τους μηχανισμούς που παράγουν την πειθάρχηση, την εξατομίκευση, τους διαχωρισμούς ανάμεσα στους καταπιεσμένους και κάνουν πράξη την κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη απέναντι στους δυνάστες της κοινωνίας, στους ένστολους φονιάδες και τα τσιράκια του κράτους, τους τραμπούκους και τους ρουφιάνους των αφεντικών.

Χιλιάδες από αυτούς τους αντιστεκόμενους, εργαζόμενοι και άνεργοι, μαθητές και φοιτητές, ντόπιοι και μετανάστες, γυναίκες και άντρες, αγωνιστές, αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, συναντηθήκαμε στα οδοφράγματα του Δεκέμβρη, στις καταλήψεις πανεπιστημίων και δημοσίων κτιρίων, στις συνελεύσεις και τις συγκρούσεις με την αστυνομία, στους δρόμους της εξέγερσης, δημιουργώντας για το κράτος την πιο απειλητική συνθήκη, αυτή της συνάντησης των «από τα κάτω» ενάντια στους κοινούς τους εχθρούς.

Η Κωνσταντίνα είναι μία από όλους εμάς που συνεχίζουμε τον αγώνα, για να μη μείνει καμία δολοφονική επίθεση αναπάντητη, για να βαθύνει και να εξαπλωθεί η εξέγερση σε κάθε μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού πολέμου, για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΨΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Σύντροφοι-συντρόφισσες
από την αναρχική συλλογικότητα «Κύκλος της Φωπιάς»
22 Γενάρη '09